

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 271/05
07.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Miodraga Vićentijevića i Sonje Manojlovića, članova veća i savetnika Mirjane Puzović, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, koga brani advokat AB, zbog krivičnog dela težak slučaj razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi oštećenog kao tužioca BB izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K. br. 384/03 od 2. aprila 2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakona o krivičnom postupku kojoj je prisustvovao oštećeni kao tužilac i njegov punomoćnik dana 7. septembra 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba oštećenog kao tužioca BB i presuda Okružnog suda u Beogradu K. br. 384/03 od 2. aprila 2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Beogradu, pobijanom presudom, na osnovu člana 355. stav 1. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP) - (mada član 355. ZKP nema stavove te je očito da je optuženi oslobođen od optužbe primenom tačke 3.) oslobodio je od optužbe optuženog AA da je izvršio krivično delo težak slučaj razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije (KZ RS), opisanog u izreci prvostepene presude i odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda, a oštećeni je za ostvarivanje svog imovinsko pravnog zahteva upućen na parnicu.

Protiv napred citirane presude žalbu je blagovremeno izjavio oštećeni kao tužilac BB, a blagovremeno je dostavio i dopunu žalbe, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je stavljen zahtev da oštećeni kao tužilac bude obavešten o sednici veća.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP u prisustvu oštećenog kao tužioca BB i njegovog punomoćnika, na kojoj je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda i predloga u žalbi i objašnjenja datih u sednici veća, našao:

- da žalba oštećenog kao tužioca BB, nije osnovana.

Stoga se neosnovano žalbom i dopunom žalbe oštećenog kao tužioca BB pobija prvostepena presuda zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, a pri tome, sem uopštenih konstatacija kojima se tvrdi da prvostepena presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, a da su dati nejasni i nerazumljivi, da postoji znatna protivrečnost između datih razloga i dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu (što bi upućivali na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP) ne ističe se ništa konkretno u čemu žalba nalazi bitne povrede postupka. Samo se delimično citira navedeni zakonski propis i u stvari, po sadržini, žalba pobija utvrđeno činjenično stanje i ocenu izvedenih dokaza, ali to ne prestavlja bitne povrede postupka ove vrste na koje žalba upućuje. S druge strane, Vrhovni sud nije našao bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 380. stav 1.

tačka 1. ZKP koje ispituje po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbom i dopunom žalbe, oštećenog kao tužioca BB pobija utvrđeno činjenično stanje. Na osnovu izvedenih dokaza i odbrana optuženog, koje je prvostepeni sud pravilno i svestrano ocenio, pouzdano su utvrđene sve one činjenice koje su bitne za donošenje odluke u ovoj krivično pravnoj stvari i u presudi je navedeno obrazloženje koje prihvata i žalbeni sud i na istu upućuje.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio da nema dokaza da je optuženi AA izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret, pa ne stoje suprotni navodi u žalbi oštećenog kao tužioca koji se u suštini svode na drugačiju ocenu iskaza optuženog i izvedenih dokaza.

Činjenica je, da je krivično delo težak slučaj razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS izvršeno, o tome i nema spora, da nema neposrednih očevidaca koji su videli izvršioce i da je oštećeni kao tužilac zbog prisustva optuženog kritičnom događaju izrazio sumnju i zaključio da je i optuženi učestvovao u izvršenju krivičnog dela na njegovu štetu.

Te činjenice na koje se ukazuje u žalbi oštećenog kao tužioca u osnovi nisu sporni, jer su i od strane prvostepenog suda pravilno utvrđene pre svega u pogledu činjenice da je optuženi bio prisutan u društvu sa oštećenim kada su ga dva NN lica napala i oduzela mu stvarni na način kako je opisano u izreci prvostepene presude.

Međutim, one same za sebe, ali i u vezi sa ostalim činjenicama utvrđenim od strane prvostepenog suda ne predstavljaju dokaz o tome da je optuženi izvršilac ovog krivičnog dela. Te činjenice, i druge koje se ističu u žalbi oštećenog kao tužioca vezane za ponašanje optuženog, izmenu njegovog iskaza i druge, iste uglavnom u osnovi potvrđuje i prvostepeni sud, ali one predstavljaju samo osnov za sumnju, ali ne i siguran i pouzdan dokaz u prilog teze oštećenog kao tužioca da je izvršilac krivičnog dela u pitanju i optuženi AA. Ovo tim pre jer i sam oštećeni kao tužilac u svom iskazu koji je detaljno reprezentiran na stranama 4. i 5. obrazloženja decidno ne ukazuje na optuženog kao izvršioca ili saizvršioca niti opisuje bilo kakvu njegovu radnju izvršenja ili doprinose izvršenju već samo izražava sumnju i zaključuje da je i on izvršilac, a to se ponavlja i sada u žalbi.

Prvostepeni sud je veoma detaljno i sa punom analitičnosti cenio ne samo iskaze optuženog već i oštećenog kao tužioca i ostale izvedene dokaze i po nalaženju i ovog suda pravilno zaključio da nema dokaza da je optuženi izvršio krivično delo za koje je i kako je optužen.

Sem toga, oštećeni kao tužilac ne ističe neke nove dokaze koji nisu bili predmet razmatranja u prvostepenom postupku, niti ukazuje na neke nove bitne činjenice i u žalbi i dopuni, u stvari dosledno tezi zastupanoj od početka ovog krivičnog postupka i sada ponavlja i tvrdi da je optuženi izvršilac ovog krivičnog dela iznoseći sopstvenu ocenu istih činjenica i okolnosti koje je prvostepeni sud imao u vidu i po nalaženju ovog suda pravilno cenio.

Stoga se i sada u žalbi ponavlja dokazni predlog za saslušanje svedoka VV, jer je i po mišljenju ovog suda činjenično stanje od strane prvostepenog suda pravilno i potpuno utvrđeno.

Kod takvog stanja stvari, očigledno je da u ovom slučaju nema neposrednih dokaza i činjenica da je optuženi izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret, jer i sam iskaz oštećenog kao tužioca kada se isti pravilno ceni kako to čini i prvostepeni sud na optuženog kao izvršioca ne upućuje na nesumnjiv i nedvosmislen način. Zato se na utvrđenom činjeničnom stanju nije mogla zasnovati osuđujuća presuda.

Dakle, osnovana sumnja da je optuženi AA izvršio krivično delo u pitanju nije prerasla u izvesnost, pa je pravilno postupio prvostepeni sud kada je ovog optuženog na osnovu člana 355. tačka 3. ZKP oslobodio od optužbe za ovo krivično delo jer nije dokazano da je isto izvršio.

Kako s obzirom na sve napred izneto nisu osnovani žalbeni navodi oštećenog kao tužioca BB kojima se prvostepena presuda pobija, a nema ni povrede zakona na koje drugostepeni sud ispituje po službenoj dužnosti u smislu člana 380. ZKP-a, Vrhovni sud je odbio kao neosnovanu žalbu oštećenog kao tužioca i na osnovu člana 388.

ZKP potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar, Predsednik veća

Mirjana Puzović, s.r. sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

ljm